

Projektisuunnittelun perusteet

Sisustussuunnitelma Plaza Koti -lehteen

Muotoilun koulutusohjelma
Sisustuspainotteinen
tekstiilisuunnittelu
Opinnäytetyö
27.02.2009

Olga Niskala

TIIVISTELMÄSIVU

Koulutusohjelma Muotoilu	Suuntautumisvaihtoehto Sisustuspainotteinen tekstiilisuunnittelu	
Tekijä Olga Niskala		
Työn nimi Projektisuunnittelun perusteet — Sisustussuunnitelma Plaza Koti -lehteen		
Työn ohjaaja/ohjaajat Kirsi Niinimäki, Merita Soini		
Työn laji Opinnäytetyö	Aika 27.2.2009	Numeroidut sivut + liitteiden sivut 40+2
Opinnäytetyön päätavoitteena oli tutustua projektihallinnan perusteisiin. Työn tarkoituksena oli kriittisesti arvioida jo toteutetun sisustusprojektin työmenetelmiä ja löytää niille paremmin soveltuvat toimintamallit. Toteutetun projektin toimeksiantajana oli sisustuslehden toimitus. Tehtävänantona oli toteuttaa lehden konseptin mukainen sisustussuunnitelma rakenteilla olleeseen uudisasuntoon. Sisustuksen suunnittelussa huomioitiin sisustuslehden kuvattavan sisustamisen lähtökohtia. Suunnitelmaan sisältyi myös kalusteiden ja sisustustuotteiden valinta. Tietolähteenä käytettiin projektityöhön liittyviä perusteoksia, jotka olivat parhaiten sovellettavissa sisustusprojektiin. Aihepiiri rajattiin valitusta kirjallisuudesta toteutetun projektin luonteen mukaiseksi. Aiherajaus painottuu projektitoiminnan suunnitelmallisuuteen. Kirjallisuuden pohjalta saatiin tehokkaammat työskentelymallit, joita voidaan soveltaa erilaisiin projekteihin tai työtehtäviin. Teoria-aineistoa hyödyntämällä projektihallinnan periaatteet kiteytettiin projektin työvaiheet-kaavioon. Suunnitelman mukaisesti sisustetun asunnon kuvat julkaistiin ko. sisustuslehdessä. Julkaistut kuvat liitettiin työn suunnitteluluvun yhteyteen.		
Teos/Esitys/Produktio		
Säilytyspaikka Metropolian kirjasto/ Tikkurila		
Avainsanat Projektityö, projektisuunnittelu, sisustussuunnittelu, lehdistötyö		

Degree Programme in Design		Specialisation Interior Oriented Textile Design
Author Olga Niskala		
Title The Basics of Project Management – Interior Design Project for Plaza Koti Magazine		
Tutor(s) Kirsi Niinimäki, Merita Soini		
Type of Work Bachelor's Thesis	Date 27 February 2009	Number of pages + appendices 40+2
The objective of the Bachelor's Thesis was to get to know the basics of project management. The aim was to critically evaluate the working methods in an interior design project already completed for an interior design magazine, and to discover more adequate operations models for it. The assignment was to develop and to implement an interior design plan for an apartment being built, following the concept of the magazine. The magazine photography provided the starting point and basis for the actual interior design. The selection of the furniture and decorative elements were also included in the project. The theoretical framework was provided by project management literature that applied to the project in question. The themes relating to the particular project were chosen from the material. The Thesis emphasizes systematic basic planning of project management. The photos of the apartment decorated according to the interior design were published in the magazine as planned. The photographs published are included in the chapter relating to the actual design. The literature provided more effective working methods that could be applied to different projects or work assignments. From the theoretical material the principles of project management were drawn to a diagram depicting the different stages of the work.		
Work / Performance / Project		
Place of Storage Metropolia Library / Tikkurila Unit		
Keywords project management, interior design, journalism		

SISÄLLYS

1 JOHDANTO.....	2
2 AIHEEN VALINTA JA TAVOITTEET.....	3
2.1 Viitekehys.....	4
2.2 Sisustusprojektin kuvaus.....	5
2.3 Lehdessä esitettävän sisustuksen lähtökohdat.....	6
2.4 Plaza Koti –lehti.....	7
3 PROJEKTIN MÄÄRITELMÄT.....	8
3.1 Projektin alustaminen ja suunnittelu.....	10
3.2 Projektin hallinta.....	13
3.3 Projektipäällikön rooli.....	14
3.4 Ajan hallinta.....	15
3.5 Riskien ennakointi.....	17
3.6 Projektin päättäminen ja seuranta.....	18
4 SISUSTUSSUUNNITELMAN TAVOITTEET.....	20
4.1 Toimivan sisustuksen periaatteet.....	20
4.2 Sisustuksen väreistä.....	21
4.3 Sisustussuunnitelman suunnittelu ja toteutus.....	22
4.4 Sisustuksen toteutus ja julkaistut kuvat.....	27
4.5 Sisustussuunnitelman ongelmakohdat.....	37
4 POHDINTA.....	38
LÄHTEET.....	40
LIITTEET	

1 JOHDANTO

Projektitoiminta on yleistä eri ammattialojen työ- ja koulutusympäristöissä. Projektin onnistumisen edellytykset eivät kuitenkaan aina ole itsestään selviä. Opinnäytetyössäni tutkin, kuinka voidaan järjestelmällisesti saavuttaa projektin haluttu lopputulos. Työssäni kuvailen sisustusprojektiani, jonka toteutin toimeksiantona Plaza Koti -lehteen. Tehtävänanto oli haasteellinen, sillä minulla ei ollut aikaisempaa kokemusta vastaavanlaisesta projektista. Sisustustoimittajan työssä ajanhallinta on yksi olennaisimpia taitoja luovuuden ja joustavuuden lisäksi. Työssäni esittelen myös peruslähtökohtia, joita lehteen tuleva sisustus edellyttää. Varsinaiseksi tutkimusaiheekseni kiteytyy projektin hallinta, jonka teoriaa käsittelen opinnäytetyössäni. Työni päätavoitteena on tutkia suunnitelmallista projektin etenemistä sekä selvittää, miten eri tehtävät vastuutetaan projektiorganisaation osallisten kesken.

Opinnäytetyössäni selvitän yleisesti projektin hallintaa koskevia käsitteitä ja projektityöskentelyn eri vaiheita, jotka ovat parhaiten sovellettavissa sisustusprojektiin. Samassa yhteydessä pyrin kriittisesti tarkastelemaan jo toteutetun projektini työvaiheita ja hallintaratkaisujani. Työssäni esittelen erilaisia projektitoimintaa auttavia ja havainnollistavia kaavioita, jotka voivat olla apuvälineinä projektin suunnittelussa ja toteutuksessa. Projektin määritelmät -luvun lopussa esittelen *Projektin työvaiheet*-kaavioni, jota voi käyttää projektia suunniteltaessa. Projektihallintataitoja voi mielestäni soveltaa kaikenlaiseen tulosvastuulliseen toimintaan ammatista riippumatta, tai vaikkapa henkilökohtaisten tavoitteiden saavuttamiseen.

Sisustussuunnitteluosiossa käsittelen yleisiä sisustussuunnittelun periaatteita, joita sovellan omassa sisustussuunnitelmassani. Lopuksi kuvailen sisustussuunnitelman työvaiheita ja analysoin lopullisia sisustuskuvia. Projektiin sitoutuu aina useampi osanottaja tai yhteistyökumppani ja näin ollen toiminnallinen joustavuus ja riskitekijät on huomioitava ennakoivasti. Myös toteutetussa sisustusprojektissani on konkreettisia esimerkkejä inhimillisistä haasteista ja aikataulujen viivästymisistä sekä siitä, kuinka niistä huolimatta projektin eteneminen onnistuu loppuun saakka.

2 AIHEEN VALINTA JA TAVOITTEET

Opinnäytetyöni aiheen valintaan vaikutti työskentelyni Plaza Koti -lehden toimituksessa. Aloitin työt freelance-toimittajana opintojeni ohessa keväällä 2007. Aluksi tein enimmäkseen tuotekuvien toimitusta. Sain kannustavaa palautetta toimitukselta ja minulle annettiin vastuullisempia tehtäviä, kuten lehteen kuvattavan kodin stailaus (kuvauskuntoon sisustaminen) ja kuvausjärjestelyt. Sain työni kautta tilaisuuden sisustaa uudisasunnon Hernesaaressa ja tartuin tilaisuuteen, vaikka se tuntui vaativalta erityisesti kun olin yli puolessavälissä ensimmäistä raskauttani.

Haastava työtehtävä alkoi syksyllä samoihin aikoihin, kun olin miettimässä opinnäytetyöni aihetta. Tuntui luonnolliselta valita opinnäytetyöni aiheeksi toimeksiannettu sisustusprojekti. Projekti kokonaisuuteen sisältyi eri vaiheita, kuten sisustussuunnittelu, kalustehankinnat ja kuvausjärjestelyt. Haasteelliseksi koin juuri tämän kokonaisuuden hallitsemisen. Tutkimusaiheeksi työlleni valitsin projektihallinnan, sillä aihe tuntui ajankohtaiselta sekä hyödylliseltä tulevan työelämän kannalta. Tutkimusaiheen tavoitteena oli selvittää käytännöllisiä toimintamalleja projektin hallintaan huomioiden jo toteutetun projektin lähtökohtia. Tällöin toteutetun sisustusprojektin avulla mahdollistuu työskentelyn, tavoitteiden ja lopputuloksen analysointi.

Työssäni sivuan sisustussuunnittelun peruseriaatteita, joita sovelsin omissa suunnitelmissa. Käsitelen luvussa 4.2 toimivan sisustuksen periaatteita ja erityisesti, mitkä ovat sisustussuunnittelua aloittaessa huomioitavia seikkoja tilan käytön kannalta. Sisustuksen väreistä pohdin luvussa 4.3 intuitiivisesti valitsemani värikartan värejä sekä selvitan niiden merkityksiä ja vaikutuksia ihmiseen feng shuin väriopin mukaan. Väriopin tarkoituksena oli selvittää, miten valitsemani värit sopivat merkitykseltään kuvitteellisten asukkaiden profiilikuvaukseen.

2.1 Viitekehys

Kuviossa 1 on kuvattu opinnäytetyön aihealueet. Työni jakaantuu viiteen eri osa-alueeseen. Projektin hallinta muodostuu keskeiseksi tutkimusaiheeksi. Työssäni tarkastelen ja vertailen projektihallinnan teoriaa omaan projektityöskentelyyni.

KUVIO 1: Opinnäytetyön viitekehys.

Työ keskittyy projektin hallinnan osa-alueisiin, jotka olivat parhaiten sovellettavissa jo toteutettuun sisustusprojektiin. Sisustussuunnittelun osa-alue käsittelee yleisiä sisustuksen periaatteita, sekä lehteen toteutettavan sisustuksen vaatimuksia. Plaza Koti -lehdelle toteutettavassa sisustussuunnitelmassa huomioitiin lehden tyyli ja sisustettavan kohteen lähtökohdat. Sisustusprojektiosio käsittelee kalusteiden sekä muiden sisustustuotteiden hankintojen ja kuvausjärjestelyjen kokonaisuutta. Projektityöskentelyosio kuvaa käytettyjä työmenetelmiä ennen projektihallinnan teoriaan perehtymistä. Kaavion laatikoiden päällekkäinen asettelu ja niiden koko havainnollistavat, kuinka eri osa-alueet yhdistyvät toisiinsa nähden ja kuinka niiden osuus painottuu opinnäytetyössäni. Projektihallinnan teoria-aineistoa on käsitelty ainoastaan ko. sisustusprojektini lähtökohtia huomioiden. Projektityöskentelyni toimii vertailumallina teorialähtöiselle työskentelylle.

Projektityöskentelyn teoria-aineistona pääosin oli kirjallisuus, joka käsittelee kokonaisuudessaan projektityön johtamista, hallintaa ja suunnittelua. Aineistoa oli kattavasti, mutta varsinaiset hallintaperiaatteet olivat samankaltaiset kirjallisuuslähteestä riippumatta. Suunnitteluosiossa tarkastelen sisustussuunnittelun perusteita tukeutuen sisustussuunnittelun yleiskirjallisuuteen ja suppeasti feng shui kirja-aineistoon.

2.2 Sisustusprojektin kuvaus

Syksyllä 2007 Helsingin Hernesaareen oli rakenteilla korkealaatuinen uudisasunto 3H+K (81,5 m²) Eiramare-nimiseen kolmen asuinkerrostalon kompleksiin. Plaza Koti -lehden toimitus sai tilaisuuden valita aiemmin valmistuvista asunnoista sisustettavan ja kuvattavan asuntokohteen. Rakennusten oli tarkoitus valmistua vuoden 2008 helmikuun aikana, sillä asuntojen luovutus oli suunniteltu maaliskuun alkupuolelle. Tehtävänantoni oli sisustaa koko asunto ja kuvata kohde tammikuun alkupuolella.

Lehdessä esittelyn piti ajoittua helmi-maaliskuulle ennen asuntojen luovuttamista. Sisustetun asunnon oli tarkoitus toimia lehdessä mainoskohteena ennen kaikkea rakennuttaja Haahtelalle, mutta myös lainattujen sisustustuotteiden maahantuojille ja jälleenmyyjille. Asunto oli jo myyty tuleville asukkaille, jotka olivat mukana valitsemassa asunnon pintamateriaalit ja kiintokalusteet yhdessä sisustusarkkitehdin kanssa. Minulla ei ollut asukkaiden kanssa asiakassuhdetta, vaan kaikki suunnitelmaehdotukset esitin lehden päätoimittajalle Anne Melartille ja AD-henkilölle Marja Vehkalalle. Sisustuksen ideointi oli vapaata ja itsenäistä. Sisustussuunnitelmaa toteuttaessa olin yhteydessä paitsi toimitukseen, myös PR-henkilöön Christa Tavaniin, joka oli tarjonnut sisustusmahdollisuutta lehden toimitukselle sekä työmaalla työskenteleviin insinööreihin Jani Savolaan ja Siru Kinhaan. Olin yhteydessä edellä mainittujen henkilöiden kanssa rakennusaikatauluihin, asunnossa käyntimahdollisuuksiin ja asuntoa koskeviin tiedusteluihin liittyen.

Asunnon viivästyneen valmistumisen vuoksi projektini jäi vain sisustussuunnittelu- ja sisustustuotteiden kartoitusvaiheeseen. Myös loppuajan raskauteni vaikutti työtahtiini niin, etten saanut kaikkia tuotteita kartoitettua. Perehdytin toimittaja Pauliina Koivusen jatkamaan projektia. Hänelle jäi hankittavaksi muutamia sisustustuotteita ja kuvausjärjestelyt. Lisäksi Koivunen kirjoitti asunto- ja sisustussuunnitelmakuvauksen

lehteen. Kuvaukset kohteesta suoritettiin helmikuun lopulla ja teksti kuvineen julkaistiin lehdessä huhtikuun lopulla (Plaza Koti 4/2008).

2.3 Lehdessä esitettävän sisustuksen lähtökohdat

Tyypillinen lehteen kuvattavava sisustus vaatii samat peruselementit kuin tavanomainen sisustus eli kalusteet ja dekoratiiviset sisustustuotteet. Näiden kahden sisustuksen eroavaisuus on kalusteiden ja tuotteiden hankkimisessa. Lehtisisustuksen rakentamisessa on huomioitava lainattavien kalusteiden saatavuus tai mahdollinen toimitusaika. Jälleenmyyjät ja tuotteiden maahantuojat antavat mielellään kuvauslainaksi tuotteitaan, erityisesti jos tuotteista on maininta lehdessä, jolloin yritykset saavat mainontaa tuotteilleen. Tällöin rajautuvat tuotevalikoimat tarjonnan mukaan. Tuotekartoituksen yhteydessä on oltava selkeä kuva sisustuksesta, jotta voi hakea tai soveltaa sopivia tuotteita tarjonnan mukaan. Tuotteiden kuvauslaina-aika on riippuvainen kuvauspäivien määrästä ja siihen on huomioitava kuljetus- sekä palautuspäivät.

Studiassa tai kohteessa kuvaaminen tapahtuu kuvaajan ja toimittajan yhteistyössä. Kuvaajalla on tarvittavat laitteet kuvaamiseen ja valaistukseen. Toimittaja puolestaan kertoo kuvaajalle, minkälaista tunnelmaa kuvaan haetaan valaistuksella, kuvakulmilla ja kuvattavan kohteen rajauksella. Se mitä lehtikuvissa näkyy voi olla hyvinkin kaukana todellisesta kuvatusta kohteesta, erityisesti jos kuva on muokattu digitaalisesti vielä kuvausten jälkeen.

Anne Melartin mukaan Plaza Koti -lehteen kuvatut sisustukset ovat ennen kaikkea toimivia kokonaissuunnittelultaan. Hyvä ja mielenkiintoinen arkkitehtuuri on myös olennainen osa sisustusta. Tärkeätä sisustuskuviissa on avaruus ja tilantuntu, joka tarkoittaa myös harkittuja tuotevalintoja. Sisustustyö voi olla hyvinkin persoonallinen, mutta kokonaisuutena pysyy tiukasti valitussa linjassa. Mielenkiintoinen sisustus koostuu sekä moderneista ideoista että uutuuksista suomalaisiin koteihin. Kalusteiden ja sisustustuotteiden tulisi edustaa uusinta ja laadukasta muotoilua, joka mielellään olisi myös ekologista ja kierrätettävää. (Anne Melart 10.12.2007: kirjallinen tiedonanto.)

2.4 Plaza Koti -lehti

Plaza Koti on moderni sisustuslehti, jossa esitellään myös uutuuksia arkkitehtuurista ja muotoilusta. Lehdessä on artikkeleita ja kuvia sekä suomalaisista että muista skandinaavisista kodeista. Lehden kohderyhmänä on 25–49-vuotiaat naiset. Tyyliiltään lehti on moderni ja kansainvälinen. Päätoimittajana toimii Anne Melart. Kustantaja on ruotsalainen Plaza Publishing Group, joka julkaisee lehtiä ympäri maailmaa, (lisätietoa yrityksestä ja lehdistä www.plazapren.se). Suomalainen Plaza Koti -lehden toimitus on aloittanut toimintansa Helsingissä vuonna 2006. Lehden konsepti tulee ruotsalaisesta Plaza Interiör -lehdestä. Lehti henkii kuitenkin suomalaisuutta ja sen tyyliä muokataan jatkuvasti. Suomessa lehti on ollut v. 2007 myydyin lehti irtonumeromyynnissä (Anne Melart 10.12.2007: kirjallinen tiedonanto). Kuvassa 1 on lehden kansi, josta näkee lehden visuaalisen ilmeen.

KUVA 1: Plaza Koti lehden kansi.

3 PROJEKTIN MÄÄRITELMÄT

Käsittelen seuraavassa tekstiosuudessa yleisesti projektityötä koskevia käsitteitä ja sen vaiheista niitä, jotka olivat parhaiten sovellettavissa sisustusprojektiini. Samalla kuvailen projektini vaiheita ja pohdin sen kehitystä ja omaa työskentelyäni siinä.

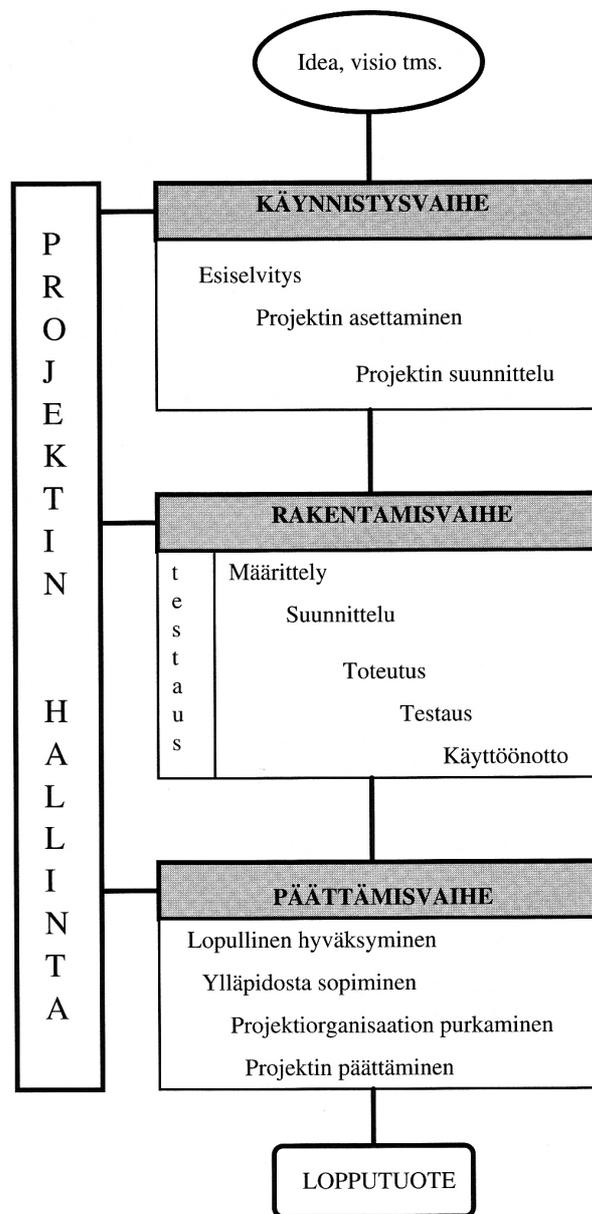
Projektiluonteinen työskentely on yleistynyt viime vuosina. Lähes kaikilla on jonkinlaisia kokemuksia projektityöskentelystä, joko onnistuneita tai vähemmän onnistuneita. Projekti-sana esiintyy yleisenä puhekielessä ja sitä käytetään monissa eri asiayhteyksissä. Projekti-sana pohjautuu latinankieliseen ilmaisuun "Projicere", joka tarkoittaa 'heittää eteen' eli 'ehdottaa' tai 'suunnitella etukäteen'. Sen vastineena on suomenkielinen käsite 'hanke'. Projekti-sanaa on alettu käyttää nykymerkityksessä 1400–1600-luvuilla (Mikä on projekti?, 2006). Sanan käyttö on nykyisin hyvin yleinen lähes kaikesta toiminnasta. Projektitoiminta on vakiintunut Suomessa jo seitsemänkymmentäluvulla. Projekti-sanaan suhtaudutaan voimakkaasti ja se herättää ihmisissä erilaisia mielikuvia. (Anttila 2001: 11.)

Projekti on aina tilaustyö, jolla on asiakas. Tyypilliset piirteet projektille ovat ainutkertaisuus ja se on tavoitteellinen työkokonaisuus, jonka kesto ja resurssit ovat rajalliset. Projekteja voi olla hyvin eriluonteisia, esim. rakennusprojektit tai tutkimusprojektit; niitä kuitenkin yhdistävät projektin hallintamenetelmät. Projektin eri vaiheet ovat organisaation perustaminen, suunnittelu, toteutus ja projektin päättäminen.

Projektiorganisaatioon kuuluvat

1. *Projektipäällikkö*, joka johtaa projektikokonaisuutta.
2. *Johtoryhmä* tukee ja valvoo projektipäällikön johtamistehtäviä, päätöksiä ja aikataulua.
3. *Projektiryhmä* koostuu asiantuntijoista, jotka vastaavat oman erityisalueensa tehtävistä.
4. *Projektisihteeri* voi olla projektipäällikön apuna suunnittelu- ja valvontatehtävissä.

Laaja projekti voi vaatia jokaiselle osaprojektille oman vastuuhenkilön eli *aliprojektipäällikön*. Suuressa projektissa työn osa-alueet suoritetaan projektiryhmissä. Tällöin on huomioitava ryhmätyöskentelyn toimintamalleja, jotka olen rajannut pois opinnäytetyöstäni. Projektitoiminta perustuu projektisuunnitelmaan, joka määrittelee projektin sisältöä, toteutusvaiheita ja niiden henkilöstöä, aikataulua ja budjettia. (Ruuska 1999: 10–12.) Projektikokonaisuuden hallintamenetelmiä sovelletaan heti projektin käynnistyttyä kuten kuvioista 1 selviää. Kuviossa on myös esitetty projektin kolme tärkeintä vaihetta.

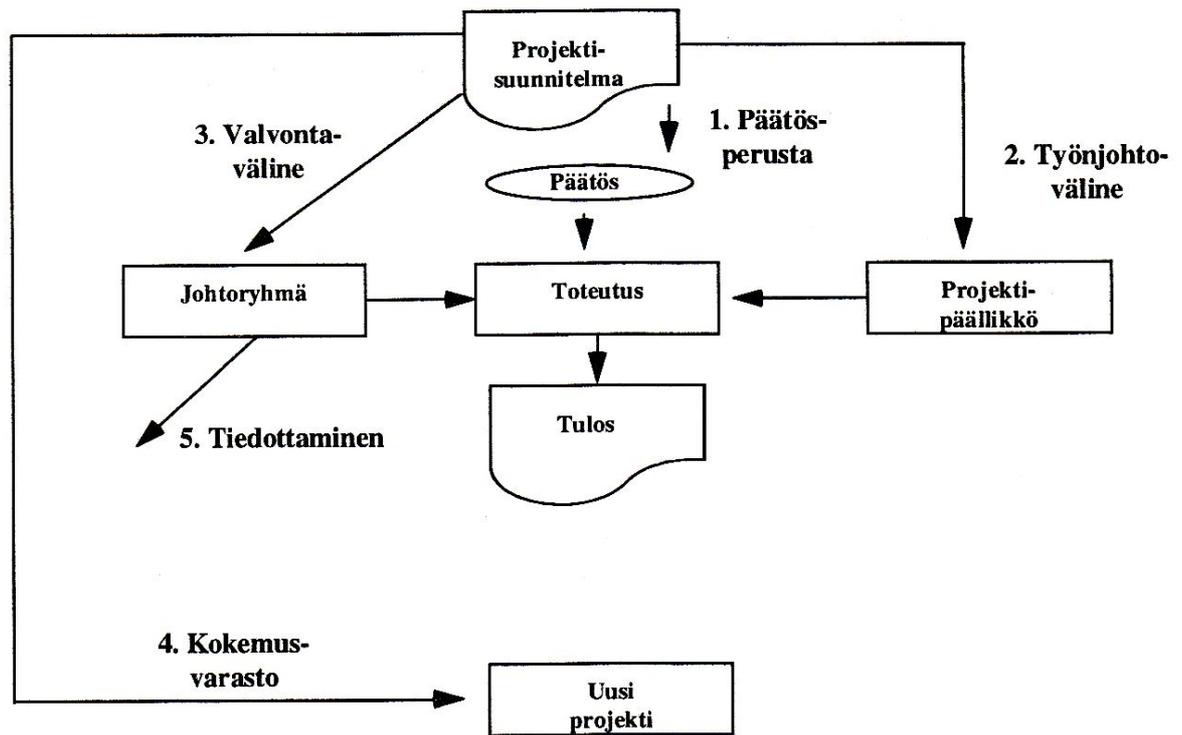

KUVIO 1: Projektin kolme päävaihetta (Ruuska 1999: 21)

3.1 Projektin alustaminen ja suunnittelu

Ennen kuin projekti lähtee käyntiin on hyvä laatia alustava projektisuunnitelma, työmäärien arviointi ja miettiä toimintamenetelmiä. Alustus olisi hyvä esittää ohjausryhmälle näin varmistetaan, että johto sitoutuu projektiin. Projektin rajauksessa on huomioitava, mitä projektitoiminta tavoittelee ja mitkä ovat konkreettiset tehtäväalueet. Mahdollisen tilausasiakkaan kannalta on pyrittävä täsmentämään, mitä kunkin tehtäväkokonaisuus sisältää ja mitä ei, jolloin väärinymmärryksen mahdollisuudet minimoidaan. Tässä kohtaa tulee kysymykseen myös projektitoiminnan kannattavuus suhteessa budjettiin, eli kuinka laaja projekti on ja vastaako se saatavaa palkkiota. (Virkki & Somermeri 1997: 24.)

Projektisuunnitelman tarkoitus on täsmentää ja konkretisoida tavoiteltua lopputulosta – *mitä tavoitellaan?* Suunnitelma laaditaan ennen varsinaisen projektin aloittamista, sillä siitä selviää, mitä projektissa tulee tehdä ja miten. Johtoryhmä ja henkilöstö yhdessä suunnittelevat projektia vaihe vaiheelta, jolloin molemmat sitoutuvat projektiin. Projektisuunnitelma jakaantuu kahteen osaan, projektin lopputuloksen täsmennykseen ja suorituksen tarkennukseen. Perusteellinen projektisuunnitelma sisältää seuraavat kohdat: projektin *tausta*, *projektin tehtävä*, *tulostavoitteet*, *rajaus*, *ympäristö*, *työvaiheet*, *osatehtävät*, *aikataulu*, *henkilöressit*, *projektin organisaatio*, *kustannukset*, *työmenetelmät ja tiedottaminen*. Kun suunnitelma on huolella tehty, sen avulla koko projektiorganisaatiolla on kokonaiskuva projektista ja sen eri edistysvaiheista. Hyvä suunnitelma voi myös toimia pohjana seuraavalle projektille. (Virkki & Somermeri 1997: 25–26.)

KUVIO 2: Projektisuunnitelman käyttötarkoitukset (Virkki & Somermeri 1997: 25)

Suunnitelmaa voivat hyödyntää projektipäällikkö sekä johtoryhmä kaikissa projektin vaiheissa kuten kuviossa 2 on esitetty. Projektisuunnitelmaa luodessa täytyy olla tietoinen kaikista työvaiheista, jonka jälkeen työtehtävät voi purkaa tehtäväkokonaisuuksiin. Työmäärän arviointia voi helpottaa esim. teettämällä ihmisten kesken työmääräarviot, jonka jälkeen voi verrata tuloksia keskenään. Mitä suurempi projekti sitä perusteellisemmin täytyy arvioida työmäärät. Arvioinnin laatimisessa voi käyttää apuna erilaisia taulukoita, joissa on listattu työtehtävät ja kullekin tehtävälle arvioidut päivämäärät. (Kettunen 2003: 55–56.) Ajan hallinta luvussa 3.4 on esitelty taulukkomalli, jota voi soveltaa myös työajan arvioinnin yhteydessä.

Projektin pilkkominen eri osa-alueisiin ja niiden aikataulutukset helpottavat toteutusta, jotta voidaan nähdä kaikki pienimmätkin työvaiheet. Projektin alussa on tehtävä selväksi vastuualueet ja kuka on vastuullinen mistäkin ja missä aikataulussa. Projektin eri toteutusvaiheiden dokumentoimisesta olisi hyvä sopia heti alkuvaiheessa. (Anttila 2001: 105–108.)

PROJEKTIN TYÖVAIHEET	
1. Projektin tavoitteet ja rajaus	Mitä ja miten tavoitellaan? Missä aikataulussa projekti toteutetaan? Mikä on budjetti projektille?
2. Toimintasuunnitelma	Valitaan projektipäällikkö ja ohjausryhmä. Määritetään tehtävät ja niiden vastuuhenkilöt. Vahvistetaan projektiehdotus/toimeksianto.
3. Esiselvitys	Riskien selvittäminen, riskianalyysi.
4. Projektisuunnitelma	Projekti jaetaan eri vaiheisiin. Asetetaan välitavoitteet projektin jokaiselle vaiheelle sekä laaditaan niille arviointisuunnitelma. Resurssisuunnitelma - kuinka paljon voidaan käyttää: - työtunteja - tarvittavia työkaluja - materiaaleja - rahaa - toimitilaa Aikataulutetaan kaikki tehtävät kalenteriin.
5. Projektin toteutus	Kokouskäytännöstä sopiminen. Väliarviointi. Projektikansioon dokumentointi: - kokouspöytäkirjat - muutosehdotukset - projektipäiväkirja
6. Projektin päättäminen	Loppuarviointi. Loppuraportin laatiminen: - miten onnistuttiin tavoitteissa - oliko resurssisuunnitelma realistinen - parannusehdotuksia

KAAVIO 1: Projektin työvaiheet.

Projektin työvaiheet-kaavio 1 kiteyttää projektitoiminnan kokonaisuutta ja eri vaiheiden sisältöä. Olen laatinut kaavion teoria-aineiston pohjalta ja sen tarkoituksena on toimia yleispätevänä pikaoppaana suunniteltaessa projektin toteutusta.

Aloittaessani tehtävänantoani en ollut tietoinen, kuinka edetä johdonmukaisesti projektissa. Varsinaista ohjausta projektin toteutuksessa ei ollut, sillä toimituksessa oli kiire työstää tulevia lehtiä. Etenin vaihe vaiheelta ilman kokonaisvaltaista projektisuunnitelmaa. Suunnitelman laatiminen olisi selkeyttänyt mm. jokaisen osallisen tehtäväalueen. Työmääräarviointini oli suurpiirteistä. Kirjasin eri työtehtävät kalenteriin eri päville. Jos olisin käyttänyt taulukko-kaaviota olisin nähnyt kaikkien tehtävien edistymisen yhtäaikaan. Projektin kokonaisuus olisi hahmoittunut paremmin. Olin listannut huoneittain vaadittavat huonekalut ja sisustuselementit, kirjoitin myös listan eri sisustusliikkeistä, jossa oli tarkoitus käydä ja aikataulutin liikkeissä käynnit kalenteriini.

3.2 Projektin hallinta

Toteutusprosessi vaatii ohjausta. Tällöin tärkeään rooliin astuu projektipäällikkö tai laajoissa projekteissa johtoryhmä. Hallittu projekti syntyy mm. suunnittelusta, ihmisten johtamisesta, valvonnasta ja tehtävien koordinoinnista. Ennen varsinaista toteutusta on tehtävä esiselvitys, jossa kuvataan projektin toiminnalliset tavoitteet, ongelma-alueet, tavoiteaikataulu, kustannusarviot, onnistumisedellytykset ja lopputuote. Näin varmistetaan, että toimeksianto on ymmärrettävä kaikille projektissa osallisille. Laaja projekti täytyy pilkkoa hallittaviksi osaprojekteiksi, joille on määritelty välitavoitteet. Tällöin voidaan arvioida suunnitelman etenemistä ja huomioida korjattavat kohdat sekä kertoa, mikä oli onnistunutta. (Ruuska 1999: 18–24.)

Projektin aloittamisen yhteydessä on syytä järjestää aloitusseminaari, jossa jaetaan tietoa kaikille osallisille mm. projektin sisällöstä, aikataulusta, henkilöstön tehtävistä, ulkoisista suorittajista, työmenetelmistä, hallinnollisista rutiineista. Projektin ohjaus toteutuu suurimmaksi osaksi projektikokouksissa. Projektikokouksissa käydään läpi sen hetkinen työtilanne suunniteltuun aikatauluun nähden, laaditaan kirjallinen tilannekatsaus ja selvitetään mahdolliset ongelmakohdat. Kokousten säännöllisyys ja sama ajankohta helpottavat ajan varausta pidemmälle jaksolle. Puheenjohtaja, joka

ohjaa kokousta, selvittää ennen kokousta itselleen ja osallistujille, miksi kokous järjestetään, ketkä osallistuvat kokoukseen, mitkä ovat aiheet ja mistä tehtään päätöksiä sekä kuka kerää tarvittavan aineiston. Kokouksen ei pitäisi kestää tuntia pidempään, jotta painopiste olisi vain keskeisissä asioissa. Projektin aikana kirjatut pöytäkirjat, toimenpidesuunnitelmat, muistiinpanot ja muut asiakirjat voi tallentaa yhteiseen projektikansioon. Näin voi säästää aikaa dokumentoimisessa ja loppuraportin laatimisessa. (Ruuska 1999: 102.)

3.3 Projektipäällikön rooli

Yksi tärkeimmistä asioista projektin hallinnassa on vastuuttaminen. Projektitoiminnalle on määriteltävä yksi henkilö projektipäälliköksi, joka vastaa toiminnan edistymisestä. Kyseisen henkilön on olennaista ymmärtää projektityön luonne. Projektipäällikön tulisi olla ajantasalla ja tietoinen kaikista projektin vaiheista, jolloin hänelle tulisi raportoida esim. työvaiheiden etenemisestä ja mahdollisista ongelmatilanteista. (Kettunen 2003: 16.) Toivottavaa olisi, että projektipäällikkö voisi olla kokopäivätoiminen. Projektipäällikkö välittää saatua tietoa muille projektiin osallistujille, jotta koko organisaatio olisi tietoinen projektin kulusta ja muutoksista. Kaikkea tietoa ei ole hyödyksi jakaa jokaiselle projektissa toimivalle. Olennaista on, että tietoa kaipaava tietää, mistä tietoa voi saada. (Ruuska 1999: 61–62.)

Projektipäälliköltä vaaditaan useita piirteitä kuten; päämäärätietoisuutta, täsmällisyyttä, vahvaa itsetuntoa, kykyä johtaa ihmisiä, neuvottelu- ja esiintymistaitoa sekä rohkeutta kohdata epäonnistumista (Kettunen 2003: 29–31).

Toteutin pääosin itsenäisesti projektia, olin projektipäällikön roolissa itse, sillä toimituksen rooli oli enemmän suunnitelmien hyväksymistä. Sain joitakin vinkkejä mm. kuvausjärjestelyistä ja yhteistyökumppaneista. Vastuullani oli projektin johtaminen ja toteutus. Pidin toimitusta ajantasalla projektin etenemisestä ja yritin järjestää kokouksia aina kuin siihen oli mahdollisuus. Kokouksissa esittelin sisustussuunnitelmani sekä kalustekartoituksia. Kysymysten ilmaantuessa olin sähköisesti tai puhelimitse yhteydessä toimitukseen tai rakennusinsinööreihin.

Tämänkaltaisten projektien toteutus oli minulle uutta ja projektin kokonaissuunnittelu jäi vain ajatusten tasolle. En osannut myöskään asettaa riittävän konkreettisia toiminnallisia tavoitteita. Kirjoitin tehtävälistoja eri työvaiheista, mutta ne muistuttivat enemmän muistilistoja. Projektikansioni, jossa oli paljon erillisiä muistipanolappuja olisi voinut olla selkeämpi. Työvaiheet ja selvittelyt (esim. verhoaksojen selvitys) jäivät dokumentoimatta, tämä johti työvaiheiden sekavuuteen. Tästä syystä projektin keskivaiheessa huomasin, että aikataulullisesti eteneminen ei ollut niin nopeaa kuin olin sen arvioinut olevan.

Ohjaavan henkilön puuttuminen oli toisaalta opettavaista, sillä sain tehdä itsenäisiä päätöksiä ja opin tekemistäni virheistä. Projektin kokonaisuuden hahmottaminen jäi puutteelliseksi heti alussa eikä eteneminen ollut kovin suunnitelmallista. Toimituksen rooli olisi voinut olla alusta alkaen objektiivisempi projektin aikataulujen ja työmäärien arvioimisen suhteen.

3.4 Ajan hallinta

Aikataulun laatiminen selkeyttää ja vauhdittaa työvaiheiden toteutusta. Aikataulua laadittaessa on määriteltävä ensin projektin käynnistymisaika, päättymisaika ja seuranta. Tämän jälkeen kirjoitetaan luettelo toteutettavista tehtävistä aikajärjestyksessä. Aikatauluttamisessa on tärkeää arvioida kuinka eri toiminnot riippuvat toisistaan. Suunnitelmassa täytyy muistaa huomioida pyhäpäivät ja lomat, jolloin projekti ei voi edetä.

Henry Gantt kehitti 1900-luvun alussa kaavion (esim. kuvio 3), joka havainnollistaa toimintoja ja aikataulua. Aikataulukoesitys tai ns. janakaavio on graafinen esitystapa, jota käytetään projektisuunnitelmaa tehdessä. Lähtökohtana on projektin osatehtävien jako, jotka listataan allekkain alla olevan kuvan mukaisesti *toiminnot* kohtaan. Tehtävälle piirretään viiva/palkki, joka ilmaisee kyseisen tehtävän kesto. Jokaiselle tehtävälle nimetään vastuuhenkilö. Aika-akselilla voidaan käyttää todellista kalenteriaikaa tai suhteellista aikaa, riippuen tarpeesta. Kaavio voi muuttua sekavaksi, kun piirrettyjen palkkien väliin halutaan lisätä tietoja. Tällöin kannattaa jättää palkkien välit väljiksi. (Lööv 2002: 69–70.)

Gantt-kaavio						
Toiminnot	Vastuuhenkilö	1999			2000	
		V. 49	V. 50	V. 51	V. 1	V. 2
Käyttäjien kanssa sovitaan sopivasta vaihtoajasta	HL	10 tuntia				
Lähetetään tarjouspyynnöt ja tarkistetaan, täyttävätkö tarjoukset yrityksen vaatimukset	EA	25 tuntia				
Allekirjoitetaan sopimus alihankkijan kanssa	KL			11 tuntia		
Vaihdetaan kone	PP				9 tuntia	
Ohjausryhmä ☐			☐			☐
Tukiryhmä 8		8			8	
Projektiryhmä X		X	X	X	X	X

KUVIO 3: Gantt-kaavio (Löow 2002: 71)

Tutkimusten mukaan ihmisellä on taipumus yliarvioida omat kykynsä. Tämä seikka on hyvä muistaa suunniteltaessa työn aikataulua. Työkokonaisuudet ovat helpommin hallittavissa, kun ne jakaa pienempiin osiin.

PERT-menetelmää (Program Evaluation and Review Technique) voi soveltaa työmäärien arvioinnissa.

$$t = (a + 4c + b)/6$$

t = todennäköinen odotettavissa oleva työmäärä

a = optimistisin työmääräarvio

b = pessimistisin työmääräarvio

c = todennäköisin työmääräarvio

(Ruuska 1999: 126)

$$n. 13t = (8 + 4 \times 13 + 20) / 6$$

Yllä on esimerkkilaskelma PERT-menetelmästä, jota olisin voinut soveltaa ideakollaasien toteutukseen. Kahdeksan tuntia olin optimistisesti varannut työajaksi, joka myöhemmin osoittautui liian vähäiseksi. Kolmetoista tuntia olisi ollut todennäköisempi arvio.

Olin varannut kalenteriini tietyt päivät jolloin toteutin eri tehtäviä riippuen projektin vaiheesta. Arvioin kullekin päivälle muutaman tehtävän, esim. yritystapaamisen ja sisustusliikkeissä kalusteiden kartoituksen. Huomasin usein varaavani liian vähän aikaa kullekin tehtävälle, sillä liikuin julkisilla kulkuvälineillä ja erityisesti loppuraskaudesta liikkuminen oli hitaampaa.

3.5 Riskien ennakointi

Ennenkuin projekti käynnistetään, täytyy selvittää riskitekijät, jolloin voidaan varautua mahdollisiin ongelmatilanteisiin. Omien kykyjen yliarvioiminen ja riskien aliarvioiminen on yhtälö, joka voi johtaa projektin epäonnistumiseen. Rahoitus, ammattitaito ja projektikokemus ovat asioita, joita pitää arvioida ja ennalta suunnitella realistisesti. SWOT-analyysillä voidaan tehdä arviot projektin ja työryhmän mahdollisuuksista ja uhkaavista tekijöistä. SWOT-lyhenne tulee englannin sanoista strength = vahvuus, weakness = heikkous, opportunity = mahdollisuus ja threat = uhka. (Anttila 2001: 99–104.) Ennakkoon ajateltuihin ongelmiin voi laatia mahdollisia ratkaisuja ja strategioita. Esimerkkiongelmia voivat olla tuotteiden tai ideoiden puutteellisuus, asiakkaiden tai käyttäjien tyytymättömyys, toteutuksessa sattuneet vahingot. Ratkaisuna voivat olla esim. tuotetestaus, koekäyttö ja vakuutukset. Riskianalyysi minimoi riskit, analyysin voi tehdä myös projektin jälkeen, jolloin selviää, kuinka eri ongelmatilanteet on ratkaistu. Projektiryhmä ja projektipäällikkö laativat yhdessä analyysin. Ensimmäisenä määritellään olosuhteet, jotka voivat vaikuttaa kielteisesti projektiin, esim. heikentyneet asiakassuhteet, aikataulusta viivästyminen, resurssien uupuminen, yhteistyökumppanuuden heikkeneminen tai laadulliset puutteet.

Analyysiin tulisi kirjata ongelmatilanteiden seuraukset ja niiden todennäköisyyden. Tämän jälkeen laaditaan toimenpidesuunnitelma, josta selviää sekä ennaltaehkäisevät

toimenpiteet että jo ilmentyneen ongelmatilanteen varalle mietityt tehtävät. (Löow 2002: 59–60.)

Projektia aloittaessani tiesin, että rakennusprojektit voivat viivästyä, jolloin synnytyksen lasketun aikani vuoksi en olisi voinut suorittaa kaikkia työvaiheita loppuun. Tämän varalle toimituksessa varauduttiin sillä, että joku toimittajista jatkaisi projektiani. Myös koko projektin ajan oli riski siihen, että työskentelyni keskeytyy raskauteni vuoksi. Tämän ennakoiminen olisi vaatinut, että olisin perehdyttänyt etukäteen toisen toimittajan suunnitelmiini. Tällöin olisin voinut turvata projektin loppuunsaattamisen. Lisäksi olisin varmistanut palkkioni maksamisen keskeytykseen asti tekemästäni työstä.

Toimiessani freelancerina minulla ei ollut kuukausi- tai tuntipalkkaa, vaan palkkio riippui tehtävänannon laajuudesta. Koska en ollut koskaan toteuttanut tällaista projektia, minulla ei ollut tietoa projektin palkkiosta. Palkkiosta olisi pitänyt sopia ennen projektin aloittamista, sillä olisin siihen voinut suhteuttaa työsuorituksen kannattavuutta.

Rakennuttaja ilmoitti toimituksemme korvausvastuusta, jos asuntoon tulisi kuvausten jälkeen kolhuja tai vaurioita. Tiedustelin päätoimittajalta vahinkojen varalle vakuutuksen ottamista, mutta emme sopineet mitään konkreettista. En siis voinut tietää varmasti, ettenkö olisi joutunut korvaamaan mahdollisia vahinkoja.

3.6 Projektin päättäminen ja seuranta

Projektikokouksissa tehdään jatkuvasti seuranta projektin tilasta vertailemalla sitä toimenpidesuunnitelmaan. Projektitoiminnan parantaminen tapahtuu projektin osapuolten palautteiden kautta. Seuranta tehdään myös projektin päättymisen jälkeen. Arvioidaan, miten hyvin tuote tai palvelu toimii varsinaisten asiakkaiden käytössä. Loppuraporttiin eli kirjalliseen arviointiin kirjataan esim. kuinka tavoitteet on saavutettu, pitikö aikataulu ja budjetti, missä onnistuttiin tai missä olisi voitu tehdä paremmin. Lopputuloksesta tiedotetaan projektiorganisaatiolle, jotta jokaiselle osalliselle jäisi selkeä kuva projektin toteutuksesta. (Löow 2002: 107–108.)

Projektin aikana sain palautetta eri vaiheiden valmistumisen myötä. Olin tietoinen, kuinka olin onnistunut aina jokaisen tehtävän kohdalla. Toimittaja Koivunen saattoi

loppuun toimeksiantoni ja osaltani projekti jäi kesken. Varsinaisesta lopputuloksesta emme ehtineet keskustella, mikä olisi tarjonnut tilaisuuden tuoda esille molempien osapuolten näkemyksiä projektin toteutuksesta ja lopputuloksesta.

4 SISUSTUSSUUNNITELMAN TAVOITTEET

Syyskuussa 2007 sisustettava asunto oli yhdessä toimituksen kanssa valittu lehden tyylin mukaiseksi. Minun lisäksi asuntoja katsastamassa olivat päätoimittaja ja graafinen suunnitelmaja. Kohde valittiin yhteispäätöksellä monista asunnoista. Tulevien asukkaiden valitsema pintamateriaalit olivat kyseisessä asunnossa tyyliään modernit ja sopusoinnussa toisiinsa nähden. Seinäpintoja ei rakennuttajan toiveesta saanut maalata, tapetoida tai porata. Yksi sisustussuunnitelman suurista haaste olikin saada asunto näyttämään kotoisalta ja väritykseltään mieleenkiintoiseksi, jotta asunnon valkoiset seinät eivät korostuisi liikaa.

Toimituksen mukaan sain suunnittelun suhteen ”vapaat kädet”. Luonnollisesti sisustussuunnitelmani täytyi olla lehden konseptin mukainen, joka on pääosin modernia sisustamista ja laadukasta muotoilua. Tavoitteenani oli luoda kuvitteellisten asukkaiden profiili (liite 1), joka mukailisi lehden kohderyhmän tyyliä.

Tavoitteena oli suunnitella sisustus, joka olisi moderni ja tasapainoinen niin väritykseltään kuin kalusteiltaan. Tavoittelin suunnitelmissani rohkeampaa sisustamista. Kuitenkin esim. kalustesuunnitelman täytyi olla melko ajaton, jotta saman tyyliä kalusteita olisi löydettävissä keväällä. Kalustesuunnitelmassa täytyi ottaa huomioon, että syksyllä valitut kalusteet eivät välttämättä olisi saatavissa lainaksi kuvausajankohtana. Kuvaukset oli alunperin suunniteltu tammikuulle 2008. Siihen mennessä minun oli tarkoitus valita kalusteet sekä muut sisustustuotteet ja varata ne kuvauslainaksi.

4.1 Toimivan sisustuksen periaatteet

Luonteva sisustustyyli syntyy elämäntyylin mukaan, kalusteet valitaan niiden miellyttävyyden ja mukavuuden pohjalta. On tärkeää tehdä selväksi, mitä tarkoittaa mukavuus, onko se esimerkiksi käytännöllisyys, puhtaus tai kodikkuus. (Conran 1994: 148.) Suunnittelemani sisustus pohjautuu kuvitteellisiin asukkaisiin, joille määrittelin persoonat ja niiden mieltymykset. Kirjoittamani profiilikuvaus oletusasukkaista on opinnäytetyöni liitteenä.

Tiettyyn sisustustyyliin vannoutuminen voi tehdä tilasta sieluttoman. Tilan arkkitehtuurin ja käyttötarkoituksen huomioiminen edistää suunnittelua. Tärkeää on osata päättää, millaisen tunnelman haluaa luoda. (Conran 1994: 145.) Tyylin ei tarvitse toistua joka huoneessa samanlaisena. Jonkun tilan voi sisustaa yllätyksellisesti tai dramaattisesti. Huoneiden erilainen tunnelma luo kodista dynaamisen. (Wilson 2004: 93.) Eri huoneiden sisustusta olen miettinyt toiminnan mukaan. Halusin korostaa asukkaiden seurallisuutta suunnittelemalla ruokailutilaan juhlallisen ja dramaattisen tunnelman. Viileän ja modernin sisutuksen elävöittämiseksi aion sijoittaa huoneisiin sopivat huonekasvit. Luonnon tuominen kotiin luo tilaan rauhallisuutta (Nyholm Winqvist 2001:43).

Olohuone on huoneista käytetyin, joten sen dynamiikalla on suuri merkitys. Parhaimmillaan oleskelutila on asukkaan ja vieraiden rentouttajana. Tällaisessa tilassa pitää olla persoonallisuutta ja viihtyisyyttä. Tilan käyttö vaatii joustavuutta vieraiden kannalta, myös asukkaalle voi luoda tunnelmallisen paikan, jossa voi hiljentyä lukemaan vaikka kirjaa. (Conran 1994: 142.) Tilan käyttö ja kalusteiden rytmitys olisi hyvä painottaa tilan toiminnan mukaan. Huomioitavaa on, miten monta ihmistä mahtuu huoneeseen istumaan ja onko kalusteiden järjestys kannustavaa kanssakäymiselle vai ainoastaan television katsomiselle. (Conran 1994: 151.)

4.2 Sisustuksen väreistä

Asunnon värisuunnitelma on mielletävä yhtenä kokonaisuutena, jota sovelletaan ja muunnellaan huoneiden tunnelmien mukaan. Värit yhdistävät ja tasapainottavat tiloja. Värejä voi olla esim 3-6 erilaista. Sointuvien värien lisäksi tarvitaan neutraali väri, kontrastiväri ja tehosteväri. (Wilson 2004: 77.)

Tein värisuunnitelman asunnon jo olemassa olevien pintamateriaalien pohjalta. Halusin viileää vastapainoa tammiparketille ja kirsikan väriselle keittiökaapistolle. Selvitin taulukossa 1, mitä valitsemani värit ja materiaalit symboloivat feng shuin väri- ja elementtiopin mukaan.

VÄRIT	MERKITYKSET
PUNAINEN	fyysisesti stimuloiva väri, edustaa rohkeutta, vahvuutta, menestystä ja rakkautta
VALKOINEN	puhtaus ja siveys
SININEN	levollisuus, luottamus ja vakaus
HARMAA	kompromissi ja itsehillintä
METALLI	luovuus ja päättäväisyys
LASI	tyyneys ja mystiikka

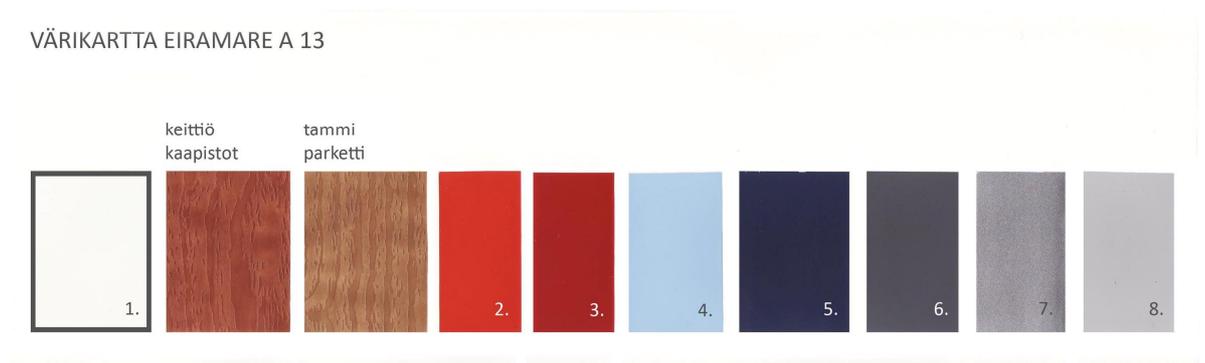
TAULUKKO 1: Värien merkitykset feng shuin väri- ja elementtiopin mukaan. (Nyholm Winqvist 2001: 122-134.)

feng shuin mukaan värien ja elementtien kokonaisuus olisi hyvä luoda harmoniseksi keskenään. Suunnittelemani väri- ja materiaalikartta (kuva 2) on pääosin viileäsävyinen ja materiaalitkin ovat kylmät. Vaistomaisesti poimin punaisen värin lämmittämään ja tehostamaan kokonaisuutta. Myös materiaalivalinnoissa halusin tuoda lämpöä esim. villamatolla ja pehmeillä torkkupeitoilla.

4.3 Sisustussuunnitelman suunnittelu ja toteutus

Asunnon pohjapiirustus on esitetty kuvassa 3. Suunnittelin ensimmäisenä asuntoon kaksi erilaista väritysvaihtoehtoa (kuvat 4 ja 5). Olohuoneesta oli avoimet näkymät keittiöön sekä toisella puolella näkyi hieman työhuonetta ja makuuhuonetta. Väriskaalan täytyisi olla harmoninen kaikkien huoneiden välillä. Siksi lähtökohtana värisuunnittelulle olivat keittiön kirsikkapuun väriset kaapistot (kuva 10) sekä lattian

tammiparketti, sillä niiden värityös oli erityisen vallitseva ruokailutilassa ja olohuoneessa. Muut asunnon kiinteät kalusteet olivat valkoiset. Valitsin ensimmäiseen värikarttaan sinisen eri sävyjä, joita korostin lämpimällä punaisella, mikä sointuisi yhteen keittiön kaapistojen kanssa. Lisäsin värikarttaan myös metalli- ja lasipintaa. Toiseen värikarttaan valitsin punaista, lämpimän keltaisen sävyjä, kultaa ja korostusväriksi turkoosin. Toteutin näistä väritunnelmista kaksi kuvakollaasia. Esitin kollaasit toimitukselle ja sain jälleen itse päättää, kumpaa lähtisin toteuttamaan. Olin mieltynyt enemmän viileään väriskaalaan, mutta lähdin kartoittamaan kalusteita siltä pohjalta, kumpaan löytyisi paremmin sisustuselementtejä.

KUVA 2: Värikartta.

KUVA 3: Pohjapiirustus.

KUVAT 4 ja 5: Kollaasit Red ja Aqua.

Vaikka mielessäni oli selkeä kuva, minkä tyyllisiä kalusteita halusin, aina ei löytynyt lainattavaksi juuri sellaista, mitä ajattelin. Etsin toisiinsa nähden yhteensopivia kalusteita, jotka olisivat selkeälinjaisia muotoilultaan. Kuvasin kaikki suunnitelmaan sopivat lainattavissa olevat kalusteet ja sisustustuotteet. Kuvien avulla pystyin sovittamaan tyyllillisesti eri liikkeissä kuvatut kalusteet. Niistä kaikista löytyi kalusteita paremmin viileään väriskaalaan. Tällöin päätin, että toteuttaisin sinisävyisen sisustuksen. Esitin ko. teeman mukaiset kalusteet/tuotteet, joita olin kuvannut eri liikkeissä toimituksessa. Sain hyväksyntää alustavalle kalustesuunnitelmalle. Kirjasin kalustesuunnitelman tuotetiedot ylös kuvauslainoja varten. Joillekin kalusteille minulla oli korvaavat kalusteet siltä varalta, että ne eivät olisi keväällä lainattavissa. Samalla kun valitsin kalusteita, poimin muitakin sisustustuotteita.

Kaikissa tiloissa käytin samaa värikarttaa, kuitenkin korostaen yhdessä huoneessa tiettyä väriä enemmän. Olohoneen sinisellä sävyillä ja tumman sinisillä verhojen värityksellä oli tarkoitus yhdistää tupakeittiö ja oleskelutila. Tupakeittiön tila oli melko pieni, joten halusin tilaan ilmavuutta ja vaaleita sävyjä. Ruokailuryhmä koostui keveyttä korostavasta lasipöydästä ja valkoisista tuoleista sekä valkoisesta lankamatosta. Ryhmän sijoittamiseen vaikutti kattovalaisimen paikka, jonka halusin sijoittaa keskelle ruokailupöytää.

Oleskelutilan kalusteiden ryhmitys oli haasteellista, sillä pohjapiirrustuksen mukaan televisiolle oli vain yksi paikka. Television paikka määritteli sohvaryhmän ja pöydän sijainnin. Sinisävyinen sohvaryhmä koostui sohvasta ja kahdesta nojatuolista, jotka muodostivat rajatun ja selkeän kalustekokonaisuuden. Tupakeittiön ja oleskelutilan yhteydessä oli kulkuyhteys terassille, jonka sisustin myös kodikkaaksi. Kalusteet olivat polypropeeniä ja ne jäljittelivät rottinkipunosta. Terassille suunnittelin myös vehreitä ulkokasveja.

Työhuoneeseen halusin hyvin pelkistetyn ilmeen ja puhtaita värejä, kuten harmaata, mustaa ja valkoista. Siihen löytyikin mielestäni sopivia kalusteita ja sisustustuotteita. Makuuhuoneen väritys painottui punaiseen, sillä halusin makuuhuoneeseen lämpöä. Sänky ja yöpöydät olivat selkeälinjaiset. Huoneistossa oli yksi pieni vessa ja kylpyhuone makuuhuoneen yhteydessä. Molempiin suunnittelin värikartanmukaisista väreistä pyyhkeitä ja joitakin käyttöesineitä.

Koska seinille ei saanut tehdä muutoksia, halusin luoda tunnelmaa näyttävillä valaisimilla ja tekstiileillä. Tein yhteistyötä tekstiiliyrityksen kanssa. Kävimme yrityksen yhteistyöhenkilön kanssa suunnitelmani läpi ja sain valita malliverhoista sopivat verhot kaikkiin huoneisiin. Olohuoneeseen ja työhuoneeseen yritys teetti erikseen uutuusmateriaaleistaan verhot. Materiaali oli tumman sininen ja siihen oli kudottu metallilankaa, jolloin niihin sai veistoksellista ilmettä rypistämällä niitä. Työhuoneen verhot olivat paneeliverhot, joista kaksi olivat läpinäkyviä harmaan sävyisinä ja kaksi olivat peittäviä valkoisen värisinä. Paneeliverhot noudattivat työhuoneen selkeää linjaa. Makuuhuoneen verhoiksi valitsin hopean väriset verkkomaiset verhot, jotka olivat mielestäni erikoisen näköiset ja toisaalta eivät olleet liian raskaat pieneen makuuhuonetilaan.

Kaikki valaisimet valitsin yhdestä yrityksestä ja ne olivat näyttävät ja sopivat suunnittelemaani sisustustyyliin. Ruokailutilaan valitsin juhlanan ja modernin tyyllisen kattovalaisimen, joka koostui ikäänkuin useasta jättimäisestä hehkulampusta. Oleskelutilaan valitsin modernin kattovalaisimen, jonka valaistussuuntaa pystyi säätämään aina käyttötarpeesta riippuen. Makuuhuoneen valaisin oli tähtimäinen muotoilultaan ja tilaan sopiva.

Asunnon valmistumisen viivästyksen vuoksi perehdytin toisen toimittajan suunnitelmiini. Yhteisessä tapaamisessa kerroin toimittajalle väreistä ja sisustustyylistä, sillä hänelle jäi vielä muutamia sisustustuotteita kartoitettavaksi. Kävimme huonekohtaisesti läpi, mitä tuotteita olin valinnut eri huoneisiin. Kuvailin, mikä oli eri tuotteiden merkitys ja kuinka niitä olisi hyvä kuvata. Painotin olohuoneen ja tupakeittiön verhon käsittelyä. Verhon piti olla rypistyneen näköinen ja sitä olisi täytynyt valaista erikseen kuvauksissa. Toimitin hänelle myös kaikki valitsemani kalusteet ja sisustustuotteet kuvina CD-levyllä. Liitin mukaan tekemäni sekä pohjapiirustuksen kalustettuna että tyhjän pohjapiirustuksen. Tämän lisäksi olin kirjoittanut huonekohtaisesti listan kalusteista ja sisustustuotteista sekä puuttuvien tuotteiden listan. Huolehdin myös siitä, että toimittajalla oli kaikki mahdolliset yhteystiedot liittyen rakennuttajaan ja kuvauslainoihin. Sain tehtävän jatkajalta myöhemmin sähköpostitse joitakin ehdotuksia sisustustuotteille, joista valitsin sopivan tuotteen. Olin luottavainen toimittajan suoritukseen koskien kuvausjärjestelyjä ja tuotekartoituksia.

4.4 Sisustuksen toteutus ja julkaistut kuvat

Olin yhteydessä puhelimitse kuvauksia järjestävään toimittajaan kuvausajankohtana. Hänen kanssaan selvitimme pieniä yksityiskohtia liittyen sisustukseen. Hänen mukaansa joitain tuotteita jäi toimittamatta, vaikka toisin oli sovittu. Esim. verhokiskoihin asennettavat liukuosat olivat jääneet pois, joten työhuoneen verhoja ei voinut ripustaa. Lainattaessa suuria määriä tuotteita on aina riski, että jotain jää toimittamatta. Silloin voi soveltaa jotain tilalle tai kuvata ilman tuotetta. Kerroin toimittajalle, että hän voi soveltaa tai jättää tuotteita pois oman näkemyksensä mukaan. Tässä tapauksessa kyse on suunnitelmastani, jota rakentaa ja kuvaa toinen toimittaja. Väistämättä kuvaustilanteessa täytyy luottaa toiseen kuvaajaan ja hänen ratkaisuihinsa. Tietysti lopputulokseen tulee molempien näkemys sisustuksesta. Sisustuksesta otetut kuvat ovat ennenkaikkea tulos siitä, miten olen osannut perehdyttää toista osapuolta suunnitelmiini ja toiveisiini. Lopullisiin kuviin olin tyytyväinen, ne olivat pitkälle suunnitelmieni mukaiset. Kuvausten järjestäjän kädenjälki näkyy niin kalusteiden sijoittamisessa kuin pienissä yksityiskohdissa. Perehdyttämäni toimittaja osasi soveltaa sisustukselliset elementit sisustussuunnitelmani tyyliä huomioiden. Myös artikkelista vastasi suunnitelmani toteuttanut toimittaja. Teksti on kirjoitettu profiloimieni kuvitteellisten asukkaiden pohjalta. Seuraavassa tekstiosuudessa analysoin kuvia suunnittelijan näkökulmasta verrattuna alkuperäiseen sisustussuunnitelmaan. Esittelen työssäni vain sisustuskuvat jättäen pois kuvatestit ja asunnon esittelytekstin.

Ensimmäisellä aukeamalla kuva 6 on oleskelutilasta ja siitä on näkymät työ- ja makuuhuoneisiin. Tässä kuvassa näkyy selkeästi huonejako. Tilasta on saatu syvyysvaikutelmaa valitulla kuvakulmalla. Kalustekokonaisuus on mielestäni onnistunut ja ryhmittyy hyvin tilassa. Oleskelutilan verhot näyttävät kuvassa liian tummilta eikä niitä ole mielestäni tarpeeksi rypistelyä. Verhojen materiaalin tarkoituksena pitäisi olla reilusti rypyyinen, mutta kuvassa verhot näyttävät silittämättömiltä silkkiverhoilta. Tässä huomaan, että minulla olisi pitänyt olla ohjekuva toimittajalle, josta hän olisi saanut selkeän kuvan rypyyisyydestä, jota tavoittelin alunperin. Kuvassa näkyvä televisio olisi mielestäni sopinut paremmin seinälle, mutta se ei sopinut rakennuttajalle.

KUVA 6: Kuva-aukeama oleskelutilasta.

Kuva 7 on tiiviimmin rajattu otos sohvaryhmästä. Tässä kuvassa näkyy paremmin verhojen sininen väri. Kuvassa on paljon auringonvaloa ja se on mielestäni onnistunut kokonaisuudessaan. Sohvaryhmän väritys on muuttunut valaistuksen takia. Maton sävyä on muokattu digitaalisesti, sillä se näytti beigen väriseltä.

KUVA 7: Sohvaryhmä.

Ruokailutila kuvassa 8 näyttää melkein karulta, koska taustalla on vain valkoinen seinä. Seinälle olisi sopinut esim. isokokoinen vaakasuuntainen taulu tai kuviollinen tapetti. Maljakossa oleva oksa olisi toiminut paremmin pöydän sivussa, kun tarkastelee kuvan kokonaissomittelua. Valaisin ja ruokailuryhmä yhdessä näyttävät ilmailta ja lopputulos mukailee alkuperäisiä suunnitelmiani.

KUVA 8: Ruokailutila.

Lähikuva 9 kattauksesta on onnistunut ja henkii samaa tyyliä ruokailutilan sisustustyylin kanssa. Kattauksesta vastasi perehdyttämäni toimittaja ja mielestäni hän on osannut valita tyylipuhtaasti sopivat tuotteet. Neliölautaset tuovat kattaukseen modernia muotoilua. Kattaus on myös kauniisti toteutettu.

KUVAT 9 ja 10: Kattaus ja keittiö.

Terassikuva 11 on aurinkoinen ja siinä on lämmin tunnelma. Kuvaa viimeistelevät valitsemani ulkokasvit. Alunperin sijoitin kalusteet toisella tavalla pohjapiirrustukseen. Kuvan mukainen kalustejärjestys toimii kuitenkin paremmin, sillä kuvaan tulee näkyä taivaalle. Vaikutelma ulkotilasta korostuu.

KUVA 11: Terassi.

Kirjahyllyn kansiolle halusin samaa väriä, jotta hylly näyttäisi siistiltä. Hylly näyttää melko tyhjältä kuvassa 12. Lähikuva 13 työpöydästä on tasapainoinen valoituksen ja rajauksen suhteen.

KUVAT 12 ja 13: Kirjahylly ja työpöytä.

Työhuonekuvassa 13 valkoinen kirjahylly näyttää liian tyhjältä, siitä olisi voinut rajata suurimman osan pois ja täyttää näkyvillä olevat hyllyköt kansioilla yms. Työpöydäksi suunnittelin valkoista, mutta "onni onnettomuudessa", sitä sai vain mustan värisenä. Musta työpöytä sopi paremmin kalustekokonaisuuteen. Kuvassa oleva tuoli oli toinen vaihtoehto valitsemalleni punaiselle työtuolille, mutta tämäkin tuoli sopii sisustukseen. Tässä olisi voinut olla taulu takaseinällä, esim. digitaalisesti lisättynä. Digitaalisen kuvan lisäämisessä täytyy huomioida valon kovuus ja tasaisuus.

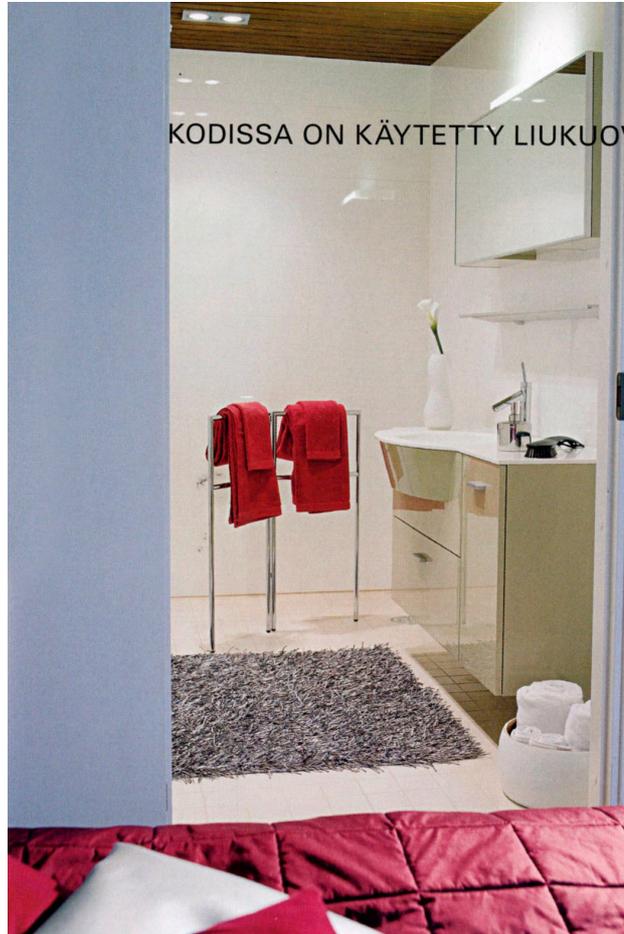
KUVA 14: Työhuone.

Makuuhuonekuvassa 15 on digitaalisesti toteutettu päätyseinän tummanharmaa väri. Digitaalinen muokkaus on maksullista, joten sain valita yhteen kuvaan seinän värin. Väriä valitsin Pantone-värikartasta. Väriä valinta ei ole mielestäni onnistunut, koska se näyttää kuvassa liian tummalta. Valkoinen seinä näyttää päätyseinän kanssa liian kontrastiselta. Kuvan sommittelu puolestaan on hyvä. Sisustus on rakennettu suunnitelmien mukaan.

KUVAT 15 ja 16: Makuuhuone ja yöpöytä.

Kylpyhuoneessa ja WC-tilassa kuvissa 17 ja 18 on kaikki tarvittavat sisustustuotteet ja niitä viimeistelevät kukat valkoisissa maljakoissa. WC-tilan valkoinen matto olisi voinut olla hieman suurempi, sen käyttötarkoitus tulee turhaksi johtuen pienestä koosta.

KUVAT 17 ja 18: Kylpyhuone ja WC-tila.

4.5 Sisustussuunnitelman ongelmakohdat

Saamaani palaute päätoimittajalta oli rakentavaa. Olen pitkälle samaa mieltä lopputuloksesta ja ongelmakohdista sisustussuunnitelmassa. Palautteessa (liite 2) Melart kommentoi olohuoneen verhovalintaani liian tummaksi. Verhot ovat kuvassa 6 liian tumman väriset. Kuvassa 7 ne on valaistu paremmin, jolloin sininen sävy tulee esiin. Kuten Melart mainitsi, että kokemuksen kautta sisustustoimittaja pystyy arvioimaan toimivat sisustukselliset elementit kuvattavaksi.

Kun näin ensimmäisen kerran kuvat sisustuksesta olin pettynyt, sillä ne eivät tehneet minuun vaikutusta. Päätoimittaja kommentoi kokonaisuutta tylsäksi, sillä siitä puuttui ns. "VAU-efekti". Tämä oli tärkeä kommentti, sillä jäin miettimään miksi suunnitelmani jäi latteaksi. Tulin siihen lopputulokseen, että minulla ei ollut varsinaista ideaa sisustukselle. Minua hämmensi sisustusta suunniteltaessa tieto siitä että seinäpinnat jäisivät valkoisiksi. Halusin tilaan näyttäviä valaisimia ja kontrastista väriä, jotta painopiste ei olisi seinäpinnoissa. Lopullisesta sisustuksesta puuttui dynamiikkaa. En osannut tarpeeksi hyvin visualisoida sisustuksen lopputulosta.

Seinäpintojen valkoisuus voisi toimia lähtökohtana sisustuksen ideoimiselle. Tilan väritys on nähtävä kokonaisuutena, joka rakentuu mm. huonekaluista ja tekstiileistä. Tässä tapauksessa hyvin vaaleasävyinen seesteinen värimaailma olisi voinut olla yhtenäisempi ja olisi voinut toimia paremmin. Tyyli puhtaaseen ja yksinkertaiseen sisustukseen on myös helpompaa asettaa katsetta vangitsevan elementin, joka toimisi tilassa painopisteenä. Minuun ovat vaikuttaneet usein hyvin pelkistetyt sisustukset. Tällöin kalusteiden sijoittelu, materiaalivalinnat ja värien vuoropuhelu ovat enemmän harkittuja. Olen oppinut kuitenkin sen, että mahdolliset ongelmakohdat voi nähdä mahdollisuuksina ja ideoiden lähtökohtina.

5 POHDINTA

Opinnäytetyöni rajautui pääosin projektin suunnitelmallisuuteen, johtamiseen ja toteutukseen. Käsittelin kunkin osa-alueen pääpiirteisesti. Kaikkia työssäni esitettyjä osa-alueita voi tutkia syvällisemminkin. Esimerkiksi projektinjohtaminen tai ajan hallinta voisivat toimia omina aihekokonaisuuksinaan. Sisustusprojektini luonteen vuoksi olen rajannut työni ulkopuolelle mm. ryhmätyöskentelyn ohjeistuksen, jossa huomioidaan projektiorganisaation jäsenten vuorovaikutussuhteiden toimivuutta. Projektityöaiheesta löytyy lukuisia mieleenkiintoisia kirjallisuuslähteitä, joista voi löytää sekä täydennystä että uusia näkökulmia aiheeseen liittyen. Tulevissa projekteissa aion soveltaa opinnäytetyöni kautta oppimaani käytännössä sekä laajentaa tietopohjaa projektihallinnasta.

Tutkiessani projektihallinnan periaatteita tulin siihen lopputulokseen, että järjestelmällinen eteneminen projektista tai tehtävästä riippumatta tehostaa lopputuloksen saavuttamista. Suunnitelmallisuuden hallinta on avain kaikkeen työskentelyyn. Projektityöskentelyn kirjallisuuteen perehtymisen myötä opin, miten suunnitella perusteellisesti projektia tai työtehtävää. Laatimaani Projektin työvaihekaaviota (s. 12) voi käyttää pikaoppaana ennenkaikkea suunniteltaessa projektia. Kaavion avulla voi nähdä projektin toteutuksen tärkeimmät työvaiheet ja mitä asioita niiden toteutuksessa täytyy huomioida.

Työskentelytaitojeni puutteisiin sain monia hyviä toimintamalleja, joita voin soveltaa niin tulevaisuuden työssäni kuin henkilökohtaisissa tavoitteissani. Resurssien arviointi erityisesti laajoissa projekteissa on välttämätöntä. Sisustusprojektini alkoi ilman minkäänlaista rajausta tai arviota resursseista. Projektini esiselvityksestä huomioimatta jäivät työajan käyttö suhteessa palkkioon, raskauden etenemisen vaikutukset ja ohjauksen järjestäminen. Ymmärsin projektin aikana, että yliarvioin ajankäyttöäni ja fyysistä suorituskykyäni. Vaikuttavana tekijänä projektin suunnitteluun ja toteutukseen koin ohjauksen puutteen. Toisaalta vastoinkäymiset vaativat suunnitelmien muuttamista. Muutoksiin sopeutuminen on ajankohtaista juuri nykyajan työelämässä, jossa täytyy osata reagoida muuttuvien tilanteiden mukaan.

Sisustusprojektina tämä oli erittäin opettavainen työkokonaisuus. Mahdollisten riskien selvitys olisi antanut minulle enemmän luottamusta projektin toteutukseen. Toimintasuunnitelmat riskitilanteiden varalle turvaavat lopputuloksen valmistumista niin projektin toteuttajan kuin tilaajan kannalta. Sisustusprojekti oli vaativa huomioiden kokemattomuuteni vastaavissa työtehtävissä. Projektini toteutus kaipasi tarkempia toimintasuunnitelmia ja perusteellisempia sisustuksen rakentamisohjeita kuvausjärjestelyistä vastaavalle toimittajalle. Sisustussuunnitelmani lopputulos oli mielestäni kuitenkin onnistunut, sillä sisustus kuvat vastasivat alkuperäistä suunnitelmaani. Vastoinkäymisistä huolimatta projektin loppuun saattaminen onnistui, jolloin työmenetelmien sekä lopputuloksen arvioiminen oli mahdollista. Toivottavasti opinnäytetyöni voisi toimia niin huonona kuin hyvänäkin esimerkkinä projektin toteutuksesta ja sitä kautta olla hyödyksi projektitoiminnan edistämässä.

LÄHTEET

ANTTILA, Pirkko 2001: Se on projekti - vai onko? AKATIIMI, Hamina.

CONRAN, Terence 1994: Suuri sisustuskirja. Tammi, Helsinki.

KETTUNEN, Sami 2003: Onnistu projektissa. WSOY, Helsinki.

LÖÖW, Monica 2002: Onnistunut Projekti. WS Bookwell Oy, Helsinki.

MELART, Anne 10.12.2007: kirjallinen tiedonanto.

Mikä on projekti, Helsingin yliopisto 2006. [verkkodokumentti] <<http://www.ling.helsinki.fi/kit/2006k/clt310pro/yleista/maaritelma.shtml>> (luetu 19.12.2008)

NYHOLM WINQVIST, Agneta 2001: Feng Shui ja suomalainen koti. WSOY, Helsinki.

RISSANEN, Tapio 2002: Projektilla tulokseen. Kustannusosakeyhtiö Pohjantähti, Jyväskylä.

RUUSKA, Kai 1999: Projekti hallintaan. Suomen ATK-Kustannus Oy, Jyväskylä.

VIRKKI, Pekka & SOMERMERI, Arvo 1997: Projektityö kehittämisen moottori. Edita Oy, Helsinki.

WILSON, Judith 2004: Kutsuva Koti. WSOY, Helsinki.

Liite 1.

EIRAMAREN ASUKKAAIDEN PROFIILIKUVAUS

Jo viidessäkympinissä olevat Reijo ja Sirkka ovat aiemmin asuneet omakotitalossa Espoossa, mutta heidän lapsensa muuton jälkeen he halusivat helpomman asumistavan. Molemmat ovat hyvinkin nuorekkaita ja harrastukset ovat pitäneet heidät aktiivisinä. Purjehtiminen on ollut molemmille intohimona jo pitkään. Ostettuaan uudisasunnon Hernesaaresta, heillä on paitsi laitureille lyhyt kävelymatka, myös upea merimaisema ikkunoista.

Reijo on rakennusarkkitehti ja Sirkka työskentelee sisustuskonsulttina. Molemmat työskentelevät Helsingin keskustassa, joten työmatkatkin ovat nykyisen asunnon myötä lyhyet. Heidän yhteisenä harrastuksena on myös sisustaminen ja tyyliltään heidän koti on modernin rohkea. He arvostavat nykyaikaista ja innovatiivista designia ja heidän kodissaan vallitsee selkeälinjaisuus. Kaikki kodin kalusteet on harkittu tarkoin yhteensopiviksi. Kalusteet päivitetään aina mieltymysten mukaan, sillä molemmat seuraavat muotoilun uutuuksia.

Koti on heille tärkeä paikka rentoutumiseen, myös illalliset ystävien parissa ovat yleisiä. Pienemmästä asunnosta on luotu toimiva sisustus, johon mahtuu ystävätkin rentoutumaan. Kodin värit ja tunnelma viestii viileyttä ja ryhdikkyyttä. Valaisimet ja takka korostuvat tumman ja sinertävien sävyjen avulla.

Työpäivän jälkeen Reijo tykkää lukea kirjaa takan äärellä. Reijo on ollut myös aktiivinen uimari ja talon uima-allas mahdollistaa myös tällaisen harrastuksen. Sirkka rakastaa uusien reseptien kokeilemistä, usein he valmistavat ruoan yhdessä. Naimisissa he ovat olleet jo reilut 30-vuotta, mutta suhteen dynaamisuus on säilynyt harrastusten ja samankaltaisten mieltymysten myötä.

Liite 2.

PLAZA KOTI

Palaute sisustuskuvauksesta ja sisustussuunnittelusta EiraMaren uudessa huoneistossa

Toimeksiannon tavoitteet:

Tavoitteena oli suunnitella Plaza Koti-lehden konseptiin soveltuva moderni sisustus kuvitteellisen perheelle, johon kuuluu keski-ikäinen pariskunta. Toinen tavoite oli esitellä uusinta sisustusta juuri valmistuneessa modernissa ja laadukkaasti toteutetussa kerrostalohuoneistossa. Koska kyseessä oli yhtä aikaa tapahtuva lopputyö, Olga Niskanen teki myös pohjapiirroksen suunnitelmastaan, joka myös julkaistiin lehdessä. Olga Niskalan osuus oli visuaalinen suunnittelu.

Projektin lopputulos:

Toteutunut sisustus julkaistiin numerossa 4 vuonna 2008 ja se oli pääosin Olga Niskalan suunnittelun mukainen. Kuvausjärjestelyt hoiti toimittaja Pauliina Koivunen.

Miten sisustus vastasi lehden tyyliä?

Tyyliiltään sisustus oli lehden linjaan sopiva ja kalustevalinnat edustivat laadukasta ja modernia tyyliä, joka sopii ko. asunnon henkeen rakenteellisen sisustuksen mukaisesti, johon ei voitu vaikuttaa.

Missä olisi ollut parantamisen varaa?

Lehtityössä tehdään tehokkaasti ja nopeasti päätöksiä kustannustehokkuuden saavuttamiseksi. Tässä projektissa meni liikaa aikaa kuvausjärjestelyihin, jos ajateltaisiin, että sisustus olisi ollut vain lehteä varten. Sisustustoimittaja joutuu aina kamppailemaan aikataulujen kanssa ja suunnittelemaan etukäteen tarkoin, miten käyttää työaikansa. Varmuus tulee tietysti kokemuksen kautta. Opintotyönä työmäärä lienee sopiva ja harkinta-aika tarpeellinen.

Kuvaukset vaativat kokemusta, jota ei saa kuin tekemällä, yrittämällä ja joskus erehtymällä. Valitut olohuoneen verhot olivat luonnossa kauniin välkehtivät, mutta kuvauksessa materiaali ei tullut toivottavalla tavalla esiin ja verhot näyttivät synkiltä. Valokuvaustekniikka asettaakin joskus yllättäviä ongelmia, joita ammattilaisetkin joutuvat ratkomaan kesken kuvauksien. Toinen väri olisi kuvauksessa toiminut paremmin. Tv oli sijoitettu tavalla, joka näytti kuvissa hieman epäuskottavalta eli kulkureitin varrelle. Ymmärrettävää kuitenkin, sillä omistaja ei halunnut seinille ripustettavan mitään kuvauksen ajaksi. Joiltakin osin Olga Niskala ei voinut vaikuttaa

lopputulokseen, sillä kuvausjärjestelyt teki toinen henkilö ja siten lopputuloskaan ei ollut pelkästään Olgan suunnitelman mukainen.

Lopputuloksesta puuttuu ehkä sellainen VAU-efekti, jolla sisustustoimittajat nostavat jonkin uutuuden, joka herättää lukijoiden kiinnostuksen ensisilmäyksellä ja ”myy” myös muun sisustuksen lukijalle. Kauniskin kokonaisuus saattaa olla tyylikäs, mutta ehkä tylsä ilman tällaista yllättävää katseenvangitsijaa.

Onnistuneet ratkaisut sisustuksessa:

Väritys, kaluste- ja valaistusvalinnat, sisustustyyli yleensä.

Työskentelytaidot:

Yhteistyötaidot hyvät, mutta joskus vaikeutta tehdä valintoja, joka ainakin sisustustoimittajan työssä on tehtävä nopeasti ja varmasti, jotta päästään eteenpäin ja aika käytetään tehokkaasti. Tämä ei ole mentaliteettista kiinni vaan erityisesti vasta kokemuksen myötä tulevaa varmuutta ja ammattitaitoa.

Projektin hallinta:

Projekti oli vaativa ja raskaskin ja yhden huoneiston kokonaisuuden suunnitteleminen vastavalmistuvalla hyödyllinen kokemus, josta voi ammentaa oikeissa sisustussuunnittelutehtävissä. Olga Niskala selvisi harjoittelutyöstään hienosti ja siksi sisustus voitiin julkaista Plaza Koti-lehdessä.

Helsingissä

8.1.2009

Anne Melart
Päätoimittaja
Plaza Koti